

noget anden Deel, eller mulig slet Intet, om han saa syntes. Det er denne Betragtning, der i den nævnte Retning er opstillet og consequent gjort gjældende fra Rigsdagens Side; men skjøndt dette nu altsaa forholder sig saaledes, og skjøndt Administrationens Hænder følgerig have været ubundne, saa er det jo dog ikkedestomindre vist og klart, at Sædomsfrivningstillæget af de samlede Summer i Virkeligheden er blevet benyttet af de forskellige Ministre, som navnlig have haft med dette særlige Anliggende at gjøre, til at yde de paagjældende Bestillingsmænd Sædtillæg, der stod i bestemt Forhold til deres Anpart af Lønningerne. Det er jo tildeels ikke vigtige Bestillinger, der lønnes af de samlede Summer. Jeg nævnte før de 20,000 Rb., der ved § 9 i Loven af 12te Januar 1858 ere stillede til Cultusministerens Naadighed. Vil man eftersee, hvilke Bestillinger det er, der lønnes deraf, vil man finde, at mange af dem have ikke ringe Betydning. Men af det Anførte følger nu, at det Tillæg, der efter Sædomsfrivningen af de samlede Summer tildeles en af disse Bestillingsmænd, betragtes som et Tillæg til Lønningen, der engang er givet Manden, og at det altsaa i Virkeligheden opfattes, skjøndt det ikke er hjemlet ved Loven, som om der er tilstået ham et Tillæg efter Sædomsfrivning, der staaer i Forhold til hans Lønning. Vil man have et andet Exempel paa det Samme, kan man gaae til Theatret. Det underordnede Personale ved Theatret blev der ikke strax bevilget noget Tillæg efter Sædomsfrivning, men senere blev det, forsaavidt Theatrets Bilkaar tilstedede det, tilladt at yde det nævnte Personale et forholdsmæssigt Tillæg, og det er da ogsaa derefter blevet ydet til en stor Mængde af de ved Theatret Ansatte, ligesom der jo gjentagne Gange i Rigsdagen har været ført Discussion om, hvorvidt Staten skulde yde de bekjendte 15,000 Rb. til at dække dette Sædomsfrivningstillæg med eller ikke. Men nu siger jeg: Naar man holder sig denne factiske Betragtning for Die og derfor erindrer den Maade, hvorpaa Rigsdagen i det Hele har stillet sig hertil, er det saa ikke klart, at man, naar § 9 begynder saaledes: „Fra 1ste

April 1870 bortfalde alle Lønningstillæg efter Sædomsfrivning“, ogsaa maa ansee som derved bortfaldne de Tillæg, som ere givne som Følge af Sædomsfrivningen af endeel af de saakaldte samlede Summer? Det forekommer idetmindste mig klart, at dette forholder sig saaledes, og at det følgerig, hvis det ikke er Meningen at berøve de talrige Bestillingsmænd med smaa Lønninger, som erholdes deres Bederslag af de samlede Summer, det omhandlede Tillæg eller Erstatningen derfor, vil være nødvendigt at foretage en Forandring i § 9.

Lehmann: Efter den stærke Lyft, der synes at være fremherskende til at faae det foreliggende Lovforslag vedtaget usorandet her — hvilken Lyft jeg dog i Parenthes skal bemærke indeholder en god Illustration til, hvad jeg før sagde om Forskjellen i den Indflydelse, som Rigsdagens tvende Afdelinger øve —, skal jeg tage mine Ændringsforslag under Nr. 3 og under Nr. 5 tilbage, idet jeg blot endnu med Hensyn til det sidste skal udtale, at jeg ikke veed, om jeg har givet Anledning til den Bemærkning, som nys faldt fra en æret Daler (Krieger), at ogsaa Administrationen kan og skal fortolke Løve, men at jeg talsfald kun har meent, at den Ret, der ifølge Lønningslovene tilkommer Embedsmænd til at faae deres Lønning udbetalt, er en saadan Ret, som efter min Mening bør staae under Domstolenes Beskyttelse. Der er flere her i Thinget, der have en ligesaa stor Interesse som jeg for, at der ikke bliver gaaet Domstolene for nær, og da de mene, at man ved denne Leilighed kan see noget bort fra Fordringen herom og ikke finde, at den har sin fulde Anvendelse her, saa skal jeg, som sagt, ikke insistere paa det nævnte Ændringsforslag. Mit Forslag under Nr. 3 har ganske tabt sin Interesse for mig, efterat den ærede Finansminister nu anden Gang har erkjendt, at man maa kunne befrie sig for Titelrang ved at udtale Duffet om at blive fri derfor, saa at jeg kan frasalbe at faae dette høitidelig udtalt, naftet der er mig Tilfælde bekjendt, hvor man, omend ikke i Principet, har foranlediget Folk til at tage mod Titler og Rang, som de skriftlig havde bedet